

Paasto – sydämen kevätsiivous

Katselin kevätauringossa kylpevää olohuonetta. Pölykerros sohvan päällä ja väshtäneet kukat samean kalvon peittämällä ikkunalla. Kaikki tuntui niin nuhruiselta. Kevätsiivous ja mullanvaihto kutsuvat hommiin.

Talven pimeä on takana ja päiväkin on jo reilusti yötä pitempi. Vaikka nautin ihanasta auringonpaisteesta, aurinkoinen päivä on armoton. Se paljastaa kaikki hämärän piilottamat sotkut.

Mitä kaikkea sotkua ja roinaa onkaan kertynyt minun sydämeeni? Ulottuuko kevätauringon säteily myös kylmään ja pimeään mieleeni asti?

Ehkä näin keväällä ei kannatakaan tyytyä vain villakoirajahtiin, ikkunanpesuun ja mullanvaihtoon, vaan on hyvä mennä syvemmälle, omaan sisimpään. Tämä meneillään oleva paastonaika kutsuu minua ja sinua sisäiseen kevätsiivoukseen.

Välillä kannattaa pysähtyä ja tutkailla oman elämän arvoja ja suuntaa. Voisin tuulettaa pölyttyneitä asenteitani ja ennakkoluulojani tai nuohota sielun sopukat puhtaiksi. Ja jos kukille annetaan keväisin vahvaa elinvoimaa uudessa mullassa, miksen minä omalle hengelleni etsisi uutta ravintoa?

Pysähtyminen, hiljentyminen avaa mieleen uudenlaisia näkymiä. Paastonaika syvenee kärsimyksen sunnuntaina ja jatkuu piinaviikolla kohti ristiä. Näistä hetkistä kasvaa hiljainen voima, joka kantaa epävarmuuden ja huolenkin keskellä. Ylösnousemuksen ilouutinen suorastaan räjäyttää roinan sydäimestä ja antaa uuden voiman elää Kristuksen seuraajana, ilontuojana tässä maailmassa.

Rovasti Elina Lehdeskoski
Orimattilan seurakunta